

Aneta Macounová: Ženy, které zůstaly bez domova

Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze

Bakalářská práce

(Posudek vedoucího)

Práce Anety Macounové se zabývá dosud poměrně málo zkoumanou problematikou.

Vzhledem k tomu – jak také autorka uvádí – že žen je mezi lidmi bez domova poměrně málo, nebylo toto téma příliš často předmětem zkoumání. Ostatně i celá problematika bezdomovství je v podmínkách ČR stále spíše předmětem odsudků a soudů než poznávání a výzkumu.

Nicméně – počty žen bez domova rostou a problémy s tím spojené rovněž.

V teoretické části se autorka zabývá relevantními obecnějšími souvislostmi, které v sobě problematika bezdomovství skrývá. Nutně se jimi zabývá ve zjednodušené podobě. Zkoumání bezdomovství je typickým komplexním tématem, které v našich podmínkách nemá dosud přijatý konceptuální rámec. Vymezení, s nímž autorka kvalifikovaně pracuje, je v zásadě aplikací nástroje na evidenci bezdomovství v Evropě na podmínky v ČR. Samotný proces bezdomovství je zachycován spíše v souvislostech se zákonnými vymezeními, která jsou samozřejmě jednak zjednodušující, jednak neúplná. To je skutečnost, která chtě nechtě ovlivňuje práci Anety Macounové. Protože nelze očekávat od autorky bakalářské práce, že tuto věcnou, metodologickou i teoretickou „díru“ pokryje.

Aneta Macounová se (v rámci uvedené skutečnosti) pokusila uchopit téma v celku, ale někdy je to za cenu zjednodušení, nebo i nepřesností. Zjednodušení jsou logická a příliš v samotném zpracování textu nepřekáží. Nepřesnosti nejsou příliš časté. Nicméně se nabízí několik otázek:

- Na str. 9 je uvedena Tabulka č. 2, bez toho, že by byla komentována. Navíc – jde o data za Prahu, nebo za ČR?
- Jaký je rozdíl mezi „genderovou diskriminací“ a „diskriminací na základě pohlaví“ (viz str. 12).

V empirické části dodržela autorka všechny nutné podmínky pro realizaci kvalitativního výzkumu. Jde o zpracování přehledné, ucelené, jde o poctivě provedenou práci.

Pokus, do kterého se autorka pustila prostřednictvím srovnání některých výsledků rozsáhlého kvantitativně založeného výzkumu směřujícího k základním trajektoriím cest k bezdomovství s výsledky vlastního kvalitativního šetření je sice zajímavý, ale přece jen problematický. Jako ostatně většina těchto pokusů. Na druhé straně jde o vytvoření dalších možností pro následná

zkoumání a prohlubování obecných poznatků vzešlých z kvantitativního šetření. Navázání na kvantitativní šetření je i pro kvalitativní výzkum pozoruhodné, asi by to dále vyžadovalo kritičtější přístupy.

Aneta Macounová pracovala do značné míry samostatně. Terén zvládla sama. Pracovníci z vedení o.s. Naděje a azylového domu ve Vršovicích se zájmem čekají na tuto práci. Možná, že i pro autorku byla zkušenost s klientkami azylového domu cenná. Problém „propadu ke dnu“ je vážný, ohrožení poměrně časté a někdy ani zlomové chvíle nejsou zprvu rozpoznatelné. I to je, myslím, pro Anetu zajímavá zkušenost.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji její hodnocení někde mezi dvojkou a jedničkou.

Libor Prudký

FHS UK

7.7.2012